

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym
(druk nr 453)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedłożona Senatowi ustawa stanowi nowelizację ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Jej celem jest dostosowanie obowiązujących przepisów do wymogów wynikających z przepisów rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r., zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. UE 111 z 28 kwietnia 2007 r., str. 13-45).

Zmiany te są związane z art. 134a ust. 1, który dotyczy centralnej bazy danych o oferentach, przewidzianej przez art. 95 rozporządzenia finansowego w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1995/2006. Zgodnie z art. 134a rozporządzenia wykonawczego, władze i organy Państw Członkowskich przekazują Komisji informacje na temat:

- a) osób fizycznych, podmiotów gospodarczych i osób upoważnionych do reprezentowania lub podejmowania decyzji w imieniu podmiotów gospodarczych będących osobami prawnymi bądź sprawowania nad nimi kontroli, jeżeli postępowały one ze szkodą dla interesów finansowych Wspólnot,
- b) sposobu ukarania osób, o których mowa lit.a,
- c) (ewentualnie) czasu trwania okresu wykluczenia z udziału w procedurach udzielania zamówień.

Art. 134a wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Z uwagi na powyższe, zaistniała konieczność dostosowania prawa polskiego do wymogów wprowadzonych przez ten przepis w jak najszybszym czasie.

Wprowadzone ustawą zmiany polegają na dodaniu do katalogu określającego zadania biura informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego obowiązku niezwłocznego przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi informacji na temat wyroków skazujących, zapadłych wobec:

- a) osób fizycznych i przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, jeżeli czyn zabroniony został popełniony na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich,
- b) osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu zbiorowego, podejmowania w jego imieniu decyzji lub sprawowania nadzoru nad jego działalnością, jeżeli czyn zabroniony został popełniony na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich,
- c) podmiotów zbiorowych, jeśli czyn zabroniony osoby fizycznej stanowiący podstawę odpowiedzialności podmiotu zbiorowego został popełniony na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt niniejszej ustawy został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów w dniu 24 listopada 2008 r.

Pierwsze czytanie, miało miejsce 2 grudnia 2008 r. w Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. W efekcie prac komisji przyjęto sprawozdanie o projekcie w brzmieniu przedłożenia. II czytanie miało miejsce na 35 posiedzeniu Sejmu w dniu 11 lutego 2009 r. Sejm przystąpił niezwłocznie do III czytania.

Ustawa została uchwalona przez Sejm w dniu 12 lutego 2009 r.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Beata Mandylis

Główny legislator